

v črni marmor vsekanih imen. Ostalo je še nekaj več! Preostalo je globoko v srcih zaostalih bridki spomin na vse te žrtve strašne morije. Proslavi tega spomina je namenjeno to slavlje, na katero zavemo širok doline vse prijatelje, tovariše in znanke padlih!

Požar. V noči od 21. na 22. t. m. je začelo goreti pri posestniku Florijanu Fasching v Kleku pri Obrajni poleg Radgone. Ker je bilo poslopje leseno, se je ogenj naglo razširil. Posestniku je zgorelo gospodarsko in stanovanjsko poslopje, dočim se je posrečilo živino še pravočasno rešiti. Pogorelec je prizadet zelo težko, ker mu je zgorela tudi vsa krma in še drugi letni življenjski pridelki. Na pomoč so prihiteli tudi gasilci iz Radgone z motorno brizgalno, ki so kmalu pogasili ostanke goreče hiše. Fasching je bil le deloma zavarovan in je škoda zato zanj tembolj občutna.

Požar v Ljutomeru. V nedeljo krog 7. uri zvečer je začel goreti v Ljutomeru kozolec g. Strasserja. V kozolcu je bilo okrog 100 centov krme. Kozolec je bil v par minutah žrtev plamenov z vso zalogo vred. Zraven ležeče poslopje, skladišče trgovca Škrleca, je bilo istotako takoj v plamenih. Ker so bile v skladišču zaloge premoga, razne špecerije itd., je seveda tudi to poslopje naglo gorelo. Ogenj je podpihoval tudi še močan veter. Povrh je v prvem hipu odpovedala nova motorna brizgalna tamošnjega gasilnega društva, tako da se je gašenje pričelo šele, ko so prihitela gasilna društva s Cvena, Strojčevsi itd. Posrečilo se je ogenj omejiti na to poslopje, dasi je bila velika nevarnost, baš radi močnega vetra, za ves tamošnji del mesta, kjer so hiše natrpane skupaj. Strasser in Škrlec imata ogromno škodo. Kivce še niso izsledili, dasi je orožništvo že tisti večer z vnošilo na delo. Pripovedujejo, da so ljudje videli tik pred izbruhom požara bežati od poslopja nekega moškega.

Žrtev stekline. V zagrebško bolnico so te dni pripeleli 43 let starega delavca Mateja Voglarja, rodom iz Stogovca v ptujski okolici, na katerem so se pojavili znaki stekline. Pred tremi meseci je Voglarja ogrizel domači pes, vendar pa je rana bila neznatna in se ni dalje brigal zanjo. Sedaj so ga domačini pripeljali v bolnico, a že prepozno: zdravniki so izjavili, da zanj ni več pomoči.

Ali bo kaka hiša v Prlekiji ali v Halozah in Posavju in na Pohorju in v Savinjski dolini, ki prihodnje leto ne bode imela »Našega doma«? Poštene hiše ne bo brez »Našega doma«! Kaj ne, da ne?

Železniška nesreča pri Blanci. Dne 20. t. m. ob 7. uri zvečer je na progi med Blanco in Sevnico povozil tovorni vlak št. 654 vola. Žival se je vračala s pašne in zašla na prago, ko je vlak ravno privozil nasproti. Kolesa lokomotive so neusmiljeno zgrabila žrtev in jo razmesarila. Strojevodja je takoj ustavil vlak. Ko pa je vlak po kratkem postanku hotel zopet kreniti dalje, je iztiril tovorni vagon, zaradi česar je bila proga do 21. t. m. zaprta za vsak promet.

Ne bežite pred srečo! Dne 13. novembra se vrši v M. Soboti žrebanje velike loterije »Martinišča«. Loterija je bogata. Glavni dobitnik je nov štirisedežen avtomobil. Vseh dobitkov je 700, med njimi stroji in orodje, ki se na kmetih vsak dan rabi. Kdor se nima srečke, jo naj takoj naroči od ravnateljstva »Martinišča« v Murski Soboti, ali pa jo kupi pri domačem g. župniku. Srečka stane samo 5 Din. Vsi razprodajalci srečk se naprošajo, da nerazprodane srečke takoj vrnejo odboru.

Stric naše kraljice umrl. V Stuttgartu je umrl v starosti 64 let princ Viljem Hohenzollern-Sigmaringen, brat pokojnega rumunskega kralja Ferdinanda in stric naše kraljice Marije. Princ Viljem je bil svoječasnno določen za rumunskega vladarja, a je to čast raje prepustil svojemu bratu Ferdinandu.

Obsodba velike tolovajske bande. V našem listu smo že poročali, da se je vršila v zadnjem času v Varaždinu obravnava proti roparju Ivanu Balažiču in njegovim 38 pomagačem. Obravnava je trajala več tednov in je bila obsodba proglašena zadnji ponedeljek. Kolovodja roparske bande

ni Pogledova torba kaka lažnjiva jagerska latinščina, ampak istina, ki je sicer redka lovska čednost.

Pred kratkem sem bil tako srečen, da je privzdignil Pogledov Janez pokrov svoje torbe, sem smel polukati vanjo in sem si zapomnil te-le resnične in pristne:

DLAKA STAREGA JAZBECA.

Še pred vojno je živel v Hrastniku star logar. Bil je zaraščen v obraz, kakor sam kralj Matjaž. Ponašal se je rad z lovsko spretnostjo ter znanostjo. Trdil je, da je eden najboljših poznavalcev zverjadi. Kakor vsak star jager, je popival tudi ta logar rad in po običajnih ostarijskih kvantah je zaspal enostavno pri mizi. Bog ne daj, da bi bil kdo zbudil zadrezastega starca, dokler se ni podkrepil toliko s spanjem, da je odkresal sam v svoj stan.

Tedaj je še krčmaril stari Pogled in logar je bil njegove večkratni večerni gost. Ko je zopet razmetaval nekega večera med goste svojo najobilnejšo lovsko znanost, je zaspal konečno po stari navadi. Med trobentačnim spanjem mu je odrezal Janez iz obilne brade šop sivo srfkoljenih in dolgih rus. Ruse je zvezal s cvrtnom in jih shranil za ogledalo na steni. Drugi večer je bil logar v krčmi in trdil, da pozna prav vsako zver na svetu že po eni sami dlaki, katero najde slučajno kje v gozdu. Pogledov Janez je segel za ogledalo, privlekel šop mustač in jih pomolel logarju z opazko:

»Glej, pred dnevi sem hodil po lovišču v Jatah in ob potu sem nabral te-le čudne sive, srfkane in dolge kosmatine. Od kake zverine je neki ta čudna dlaka?»

Stari si je ogledal najdbo pri luči od vseh strani, jo povohal, nategoval, se zamislil in odložil šop z razsodbo:

»Brezdvomno je to dlaka prav starega jazbeca!«
Od tistega večera je bil prekrščen ta mož bogatih izkušenj in obilnega lovskega znanja v: starega Jazbeca s — človeško dlako!

Oslo so lovili za medveda.

Kum pri Radečah je precej visok. Vrh mu kinčita romarski cerkvi sv. Neže in sv. Jošta. Kum je dobro obiskana božja pot, v zadnjih letih pa ležejo nanj še razgledajljivi hribovci. Romarje in turiste preskrbuje z jedjo in piščajo mežnar pod cerkvijo sv. Neže. Radi strmine ne vozijo

Balažič je obsojen na osemletno težko ječo. Njegova ljubica Franca Štrlek je dobila 10 mesecev ječe. Od ostalih tolovajskih pomagačev je obsojenih sedem na petletno ječo, drugi pa od 4 mesecev do 1 leta.

Opozarjamo naše cenjene čitatelje na današnji priloženi letak trdke L. Ž. Konjovič, Beograd.

Gospodarstvo.

Mariborski trg dne 22. oktobra 1927. Vsled padle temperature (+ 9° C) je bilo to pot že 65 slaninarjev na trgu, ki so prodajali svinjino in slanino vsled velike dobave bolj poceni kot navadno. S krompirjem, čebulo, svežim zeljem in drugo zelenjavo naloženih vozov je bilo 70, s sadjem pa 8. Drugače je bil trg prav dobro založen in obiskan. Cene so večidel ostale neizpremenjene, pač pa so domači mesarji prodajali govedino malo ceneje. — Perutnine in domači hčivali je bilo okoli 700 komadov, med temi je bilo nad 100 puranov in nad 20 gosi, katere so se prodajale za pitanje za Božič. Cene so bile piščancem 28 do 30 Din, kokošem 35 do 50 Din, racam 30 do 40, gosem 50 do 80 Din, puranom 60 do 125 Din, domačim zajcem 10 do 35 Din, golobom 25 do 30, grlicam 35 Din za komad. — Krompir, zelenjava, druga živila, sadje ter cvetlice: Cene so bile krompirju 1 do 1.75 Din, čebuli 1.50 do 3 Din, česnu 10 do 14 Din, glavni solati 1 do 2 Din, hrenu 8 do 10 Din, kislemu zelju 4 Din, kislji repi 3 Din, zeleni papriki 8 do 10 Din, paradižnikom 2 do 4 Din, surovemu maslu 36 do 40 Din, kuhanemu maslu 44 do 48 Din, čajnemu 50 do 60 Din za 1 kg, mleku 2 do 2.50 Din, smetani 12 do 14 Din, olivnemu olju 20 do 24 Din, bučnemu olju 18 do 22 Din liter, sirček 4 do 8 Din, jajca, ki so se zopet podražila, 1.50 do 2 Din 1 komad. Cene sadju se znatno niso spremenile, ker v teku pretečenega tedna se je zimsko sadje začelo zopet izvažati v inozemstvo in zato se bo bržkone kmalu podražilo. Cene so bile jabolkom 4 do 8 Din, hruškam 6 do 10 Din, breskam 12 Din, orehom 10 Din, luščenicam 40 do 52 Din, dateljcem 25 do 35 Din, mandeljcem 45 do 50 Din, maku 16 Din in grozdju 10 do 16 Din kg; limonam 1 do 1.50 komad, kostanju surovemu 2 do 3 Din, pečenemu 6 Din liter. Cvetlicam 0.50 do 7 Din, z lonci vred 15 do 50 Din komad. Topot je bilo tudi mnogo umetnih cvetlic in nagrobnih vencev na trgu, ki so se prodajali po 10 do 200 Din komad. — Lončena in lesena roba se je prodajala po 1 do 100 Din, brezove metle po 2.25 do 6 Din komad, koruzna slama pa po 25 do 35 Din vreča. — Seno in slama: V sredo, dne 20. oktobra, je bilo kljub slabemu vremenu 11 vozov sena, v soboto dne 23. oktobra, pa 15 vozov sena in 4 vozove slame na trgu. Cene so bile senu 55 do 82.50 Din, slami pa 40 do 45 D za 100 kg. Slama se je prodajala tudi po 1.75 Din do 2 Din za škop.

Iz hmeljskega trga. Doslej smo poročali o hmeljskih cenah po »Saazer Hopfen- und Brauerzeitung«, a se je izkazalo, da so ta poročila lažnjiva in od prekupčevalcev nalašč tako poročena, da bi speljali hmeljske producente na led. Ker smo bili opomnjeni na zgoraj omenjeni nedostatek, bomo odslej prinašali cene, kakršne so v resnici v Zalcu pri Celju. Hmelj se kupuje v Zalcu od komisnarjev iz Nemčije ter ga plačujejo takole: Prvoletnik in pozni rujavi hmelj po 10 do 20 Din, srednjevrste po 20 do 30 Din, boljše vrste 30 do 40 Din in le najboljše vrste 40 do 50 Din za 1 kg. Ves hmelj, kojega so do zdaj kupovali, je moral biti lep zelen. Rumenege, bledege ali šekastega so odklanjali ali pa po sramotno nizki ceni plačevali. Pravi se, da te vrste hmelj pride tudi na vrsto, toda pozneje. To so sedanje cene za hmelj v Zalcu, kdaj se bodo iste dvignile ali sploh spremenile, se bo poročalo.

Št. Jurij ob Taboru. Na sejnem dne 4. novembra se pripelje lepo sadno drevje. Vsi, ki potrebujete, pridite po njega! 1442

na Kum raznih železnenih potrebščin, ampak jih prenaša osel.

Pred vojno je bil na Kumu mežnar, ki je imel za prenašanje tovorov dolgouhca. Ker je v hribih, kakor Kum, malo krme, je puščal cerkovnik svojega osla, da si je iskal kar sam prehrano po hosti. Gozdovi, ki padajo v doline izpod sv. Neže in sv. Jošta, so znana ter iskana lovišča.

Torej v onih letih, ko je posedal kumski mežnar osla, ki se je pasel po hostah, je imel Pogledov Janez v zakupu lov na Kumu. V visoki jeseni je hodil po lovišču in zadel na čudne odpadke. Zavil jih je v papir in drugi dan z njimi na okrajno glavarstvo, ki je bilo tedaj v Krškem. V Krškem niso bili le imenitni lovci, ampak tudi visoki državni uradniki, ki so poznali vsako zver po odpadkih. Blato divjačine, katero jim je pokazal stari Janez, so odložili za — medvedje. Saj bi ne bilo nič čudnega, ako bi ogrožal gozdove krog Kuma kak prav velik medved. Odpadki so bili sigurno od medveda in okrajno glavarstvo je poklicano, da brani narod pred življenju nevarnimi zverinami.

Česar Pogled prvotno ni nameraval, to se je zgodilo. Okrajno glavarstvo v Krškem je odredilo pogon za medvedom na Kumu. Povabljeni so bili lovci od blizu in daleč, a seveda sami bolj imenitni.

Določenega jutra se je zagnalo na Kum nad medveda vse polno lovcov. Bolj v dolinskih hostah ni bilo nobene sledi o mrečni. Ko se je pomaknila lovska družba proti vrhu — vse polno medvedjih odpadkov. Zver je morala biti velikanski orjak, saj o tem so govorili — kupki odpadkov. Lov je šel proti koncu, videti je bilo že obe cerkvi, medveda še ni bilo pod strel. Naenkrat so pa gonjaki rikhili preplašeno, psi so zalajali in iz prav gostega grmovja je zarigalo nekaj mogočnega in na vso moč z visokega hriba v globoko dolino ...

Najbolj imenitna gospoda na drevje; drugi pa proč od grma, iz katerega se je spustil v divjem galopu, med preplašenim riganjem proti vrhu hriba — mežnarjev osel! V znak strahu pred tolikimi preganjalci je zapustil za seboj vidno ter obilno sled, ki se je krila popolnoma z ono, katero so uradno spoznali za — medvedjo!

Po temeljitih primerjavi svežih in suhih odpadkov so iztaknili izgovor: Ni nič čudnega zamenjava med medvedom in oslom. Osel kumskega mežnarja se je pasel po ho-

Pisma iz domačih krajev.

Remšnik. Kar je zadnjič volilo Žerjava, Radiča, socije, komuniste, vse to se je sedaj združilo za občinske volitve. Najbrž diši županski stolček in občinska pisarna onima dvema, ki hodita najraje v temnih večerih podpise pobirat. Čudna gorečnost se je pokazala pri teh gospodih za občinsko oblast. Volilci, vedite, da vsiljivi prijatelji so malo vredni! Sodite sami, če ni tako!

Gornja Sv. Kungota. Dopisnik od Gornje Sv. Kungote se je debelo zmotil, ko je poročal, da so dobili od lanske povodnji podporo samo izvoljeni pristaši SLS in da prijave, odnosno prošnje, ki so jih vložili pri občini, niso šle naprej. Občina je vpisala, oziroma prijavila tudi one stranke, ki se same niso zglasile, a so trpele na povodnji, ne pa, da bi onih ne, ki so prišle osebno v občinski urad. Vseh prijavljenih je 36 po številu. Kar se pa tiče glede dobljenih podpor, občina ni bila merodajna in ne nosi nobene odgovornosti. Tako tudi ne more odgovarjati za one, ki končnega izida letnega pridelka niso naznanili, kljub razglasom in pozivom. Pisec se naj o tem boljše informira. — Toliko v pojasnilo, da ne bomo delali županu krivice!

Sv. Jakob v Slov. gor. V ponedeljek, dne 24. oktobra, smo ob obilnem spremstvu pokopali najstarejšega moža naše župnije, 90letnega posestnika in dolgoletnega občinskega odbornika Alojzija Dognik. Pokojnik je bil spoštovan daleč naokoli in je bil zvest volilec naše stranke, kakor tudi cela njegova hiša. Svoje otroke je vzgojil v krščanskem duhu. Bil pa je tudi dober gospodar. Svetila vrlemu možu nebeska luč, preostalem pa naše sožalje! — Stari in zgodovinsko (postavljen v letu 1760) važni spomenik Sv. Janeza Nepomuka v Spodnjem dolu smo prenovili. V nedeljo, dne 23. t. m., se je vršila slovesnost blagoslovitve, katero je izvršil naš delavni in priljubljeni g. župnik. Dober prijatelj Šentjakobčanov g. Ivan Meža, gostilničar v Stolni ulici v Mariboru, s svojo gospo soprogo, je prevzel vse denarne žrtve za popravilo in obnovo spomenika. Lepa mu hvala! — Neki lažnjivi kljukec je nedavno v »Jutru« pisal, da sedanji okrajni zastop, v katerem so po večini možje SLS, noče za kraje okoli Sv. Jakoba in Jarenine ničesar storiti. Klerikalci so po mnenju tega strašno pametnega gospoda tintomaza krivi, da je Rajzmanov breg tako strm. Kajti, ko so pred davnimi desetletji gradili cesto čez ta in Slatenski breg, sta gerent dr. Veble in poslanec Žebot, na katerega ima »Jutrov« dopisnik posebno piko, zahtevala, da se cesta mora graditi ravno čez največje strmine! Ta zagrižena griža, ki je to napisala, je menda rodod od tu neki, namenoma preobrača resnico. Kajti ravno sedanji »klerikalni« okrajni zastop je že davno poprej, predno je »Jutrov« resnicoljub zapisal laž o cestah, vse potrebno ukrenil, da se bo Rajzmanov breg prihodnjo spomlad znižal. Komisija je že v glavnem potrebno določila in okrajni odbor je že prej, predno se je demokratu o tem sanjalo, določil vse radi proračuna in načrtov. Res tudi ni, da sedanji okrajni zastop ne da dovolj gramoza na ceste. Toliko gramoza še sploh nikdar ni bilo na naših cestah, kakor sedaj. To vidi vsak, kdor ni popolnoma s slepoto udarjen. Lažite, demokrati, drugokrat vsaj tako, da boste sami te laži verjeli in ne tako, da e vam vse smeji, ko sliši o vaših debelih izmišljotinah. Jezi vas, ker nimate nikčar nobene besede več, ne pri vladi, ne pri okraju, ne pri oblasti in tudi ne pri občini in pri ljudstvu. Tu je pač popolnoma resnična tista znana pesem: »O mein lieber Augustin, alles ist hin ...«

Pesnički dvor. V sredo, dne 19. t. m., se je poročil tukajšnji posestniški sin Štefan Gornik, znan navdušen čitatelj dobrih knjig, s posestniško hčerko Brigito Kronvogel od Sv. Petra pri Mariboru. Pri tej priliki je bilo nabranih 90 Din za podružnico Jugoslovanske Matice pri Šmarjeti ob Pesnici, ki se za ta prispevek tukaj iskreno zahvaljuje. Mlademu zavednemu kmečkemu paru pa kličemo: Bog z Vama!

stah in poleg trave je zobal razne gozdne jagode, pobiral divje hruške ter izkopaval sladke koreninice in na isti način se preživlja tudi medved — — — Ista hrana, isti odpadki; a je le neodpuščljivo velika razlika med navadnim ter krotkim gorskim oslom in življenju nevarnim medvedom ...

Prispevek za popravilo orgel, katerih še danes ni!

Kako uro hoda od Kuma je na prijaznem hribu Ključevca lična cerkvica.

Kdor je prijatelj hribovja, ta že ve, da ni za šalo, ako te zaleze v hribih gosta megla, ki je neprodorna za človeško oko.

Pred leti je preganjala divjačina krog Kuma ter Ključevce večja lovska družba. Ker so lovili predolgo v večer, jih je zalotila gorska megla, da ni bilo videti niti za prst pred nosom. Z največjo težavo in med smrtnimi nevarnostmi so se dotipali jagri do cerkvice na Ključevci. Ni preostalo nič drugega, nego zateči se za celo noč pod streho hrama božjega, ki je otel zablode smrti ali vsaj večje nesreče.

Za nezgodo teh lovcov je zvedel stari Pogled. Par dni zatem je poslal vsakemu lovcu resen opomin z označbo svote, katero mora plačati nemudoma, ker so lovci ob priliki nočevanja pokvarili orgle na Ključevci. Poziv na poravnavo stroškov je bil tako prepričevalen in grozilen, da so poslali jagri lepo svoto Pogledu, ki je zadelo s poškodbo ključevskih orgel zataušal pri cerkveni oblasti.

Nekaj tednov na to je povabil Janez svoje dobre lovske tovariše v svojo krčmo na bogato — brezplačno večerjo. Ko je tovarišija dobro jedla, gladko pila ter slavila radodarnega Janeza, je bil za zaul, da je plačana večerja iz prostovoljnih prispevkov za popravilo orgel na Ključevci katerih ni bo in jih tudi ne bo, ker jih nima niti cerkev sv. Neže na Kumu!

Udomačen divji petelin.

Pred perutnino, ki prihaja glede lova v poštev, zavzema divji petelin gotovo prvo mesto. Naskakovanje divjega petelina je nekaj izvanrednega in težavnega, ker je petelin celo pri snubaškem petju oprezen. Ko neha s petjem, se skriva plaho po gozdu in beži pred človekom tudi ob času, ko ga ta ne preganja.

Sv. Barbara v Slov. gor. Dne 4. decembra bomo imeli tukaj občinske volitve. SLS se za iste dobro pripravlja po vseh občinah. Seveda da samostojni demokratije najbolj rogovilijo po Koreni in si na vse žive in mrtve prizadevajo, da bi dobili občinsko gospodarstvo v roke. Danes, ko so za silo popravljene občinske ceste, jim strašno letijo slane, da ima napredna lista štiri županske kandidate. G. Šabeder, kateri je tako sijajno vodil občinsko gospodarstvo, da ni mogel s praznim vozom pošteno voziti in je še zraven tega nakopal davkoplačevalcem tisoče dolga. Drugi je France Puntner, mož, ki je zajahal naprednega konja in je imel svoj čas, ko je bil v občinskem odboru tako veselje za pravo cest, da je hotel tistim deliti zaušnice, ki so vozili kamenje na ceste, in tudi malo policijskega poklica ima, zato je izjavil, da morajo fantje imeti od njega dovoljenje, če hočejo na vas, bi bil res postaven župan. France Klučnik pa po svoji bogaboječnosti itak prekosi vse, zato je res pravi demokrat ali napredni kmet, kakor sam pravi. — Kukovec, mož, ki je bil nekaj predsednik občinskega agrarnega odbora, pa je najboljši in ga vsi občani strašno spoštujejo, ker jim je skoraj spravil vso agrarno zemljo v druge roke, potrudil se pa je, da v občini nihče ni dobil listja in ne drv od agrarne reforme. Ta štiriperesna deteljičica pleše velik tamtam, ko ji svira g. Milan na demokratsko lajno. Mi volilci pa bomo volili le liste SLS, na katerih so krščanski možje, ki spoštujejo božje zapovedi!

Sv. Barbara v Slov. gor. Samostojni demokratije danes vpijejo po občini Koreni, da SLS samo ob volitvah hoče delati novo okrajno cesto skozi občino, kar pa ni res in naši demokratije tukaj namenoma lažejo, zato da bi s tem zakrili svojo nedelavnost v bivšem Šabeder-Puntnerjevem obč. odboru. Povejte, kaj ste Vi naredili, ali ste popravljali kje ceste, ali ste gradili mostove, zakaj ste bili zmiraj na tožbi radi slabih cest. Zakaj niste boljše gospodarili? Zakaj ste imeli samo računsko in proračunsko sejo, drugače pa vam je bila ta deveta briga za občino, to povejta, gg. Šabeder in Puntner, volilcem! Mi pa lahko povemo, da smo v treh letih imeli 18 občinskih sej, popravili vse ceste, navozili nad tisoč vozov kamenja in prodca na ceste. Naredili smo 14 mostov in več kanalov. Izposlovali pri vseh posestnikih brezplačen odstop zemlje za novo cesto, prosili okrajni zastop in oblastni odbor za podporo pri gradnji okrajne ceste, dobili zagotovilo, da bo v kratkem komisija teren za to cesto pregledala in določila. Popravili smo šolo, katero ste tako vnaprejšnje spravili itd. Poplašali Vas dolg, katerega ste naredili pri občini in to, da nismo zvišali doklad pri neposrednih davkih, seveda, da so to mačkinje solze v prid občanov, kakor mislita gg. Šabeder in Puntner.

Rače-Fram. Bauman Vinko, 20 let star posestniški sin iz Podove, je šel dne 20. t. m. zvečer po opravkih v Brezovo. Med potjo so ga napadli Alojzij Novak, Jakob Žumerl in Ivan Predikaka z vilami in polenovkami ter mu zadali dve močni rani na glavi. Prepeljali so ga takoj v mariborsko bolnico.

Gornja Radgona. Na tukajšnji šestrazredni šoli imamo tri učitelje ter pet učiteljic. Drugi razred je razdeljen, nekateri imajo šolo od 8. do 12., drugi pa od 1. do 5. ure zvečer. Zdaj si pa premislite, kako težko je poslati otroke popoldan v šolo v teh kratkih jesenskih dneh! Zanimivo bi bilo vprašati vpokojeno gospo učiteljico R. Hren, koliko otrok so oni učili: pri Kapeli 125, tu pri Sv. Petru pa 80 in njih niso delili, kakor zdaj. Pred 20 leti je sedelo po 6 do 8 otrok v eni klopi, zdaj pa 2 ali 3, ker mora biti toliko prostora v šoli, kakor če bi bila plesna dvorana. G. župnik pridiguje v cerkvi stotinam ljudi naenkrat in nikdar ne rečejo: preveč vas je za enkrat. V šoli pa se sedaj 40 otrok ne more učiti naenkrat! Če se bo dalje tako učilo, potem bi se otrokom morale podariti svetilke, da si lahko domov svetijo, ker vsi niso iz Gornje Radgone, marveč precej od daleč in se že v temi priokajo domov.

Mala Nedelja. Cerkvena proslava praznika Kristusa Kralja se letos pri nas zaključuje s poklonilno prireditvijo naših mladinskih organizacij, ki se ne sramujejo svojega

Strokovnjaki trdijo, da o kaki udomačitvi starega divjega petelina ni niti govora, ker je ptič preveč svobodoljuben ter plašljiv.

Stari Pogledov Janez hrani v svoji torbi dve sliki, kateri poseda sedaj njegov sin in ki predstavljata pravo čudo udomačenja ter popolne krotkosti odraslega divjega petelina.

Pod Sv. Katerino pri Zidanem mostu je stala pred vojno logarska koč. V koči je prebival lovec s starikavo ženo. Tej ženski se je posrečilo, da je znala privabiti na poseben klic iz bližnjega gozda velikega divjega petelina, ki je mirno zibal iz roke. Ena fotografija predstavlja petelina, ko prihaja iz gozda in se bliža gostoljubni ženski roki. Ta petelin je postal tako krotek, da ga je zvalila babica logarja za optano puško na ramo in je tamkal pel, kakor na suhi smrekovi veji ob času snubitve. Opisani prizor predstavlja druga do danes dobro ohranjena in precej velika slika.

Čudo udomačitve katerinskega divjega petelina so zve deli celo na Dunaj, kjer je eden največjih zverinjakov v Schönbrunn. Kupili so to posebnost med podivjano perutnino od logarja in jo prenesli v Schönbrunn. Tukaj so poskušali ter se mučili na vse pretege, da bi pripravili kralja naših slovenskih gozdov do tega, da bi vsaj zibal iz roke, a so se izkazali vsi poizkusi zaman!

Nekaj časa so udomačevali zaprtega reveža z vsemi umetnimi pripomočki, dokler se ni navolil cesarskega gradu in pobegnil bogzna kam pod svit solca — svobode!

Sliki o popolnoma domačem vedenju divjega petelina so na razpolago in ju bodo prinesle slike, ki jih prinaša »Slovenski Gospodar« kot čitateljem zelo priljubljena priloga.

Zanimiv je ta stari Pogledov Janez iz Posavja in prava posebnost originalnosti je njegova vedno sveže polna torba. Danes smo pogledali v njo toliko, da vemo, da je doživel Pogled veliko šaljivega in izvanrednega. Bomo še pa od časa do časa naprosili posavskega starega Janeza, da nam bo dovolil še kak pogled v torbo resničnih doživljajev.

Kadar pridete v Maribor

nikar ne pozabite obiskati dobroznano gostilno „VETRINJSKI DVOR“
H. Kosiča, Vetrinjska ul. 24
kjer boste najboljše postreženi z jedjo in pijačo po niski ceni. — Za mal denar se do dobrega okrepite. — Krona vsemu pa je ravnokar došlo novo dalmatinsko vino, ki mu ga menda ni para v Mariboru

Genilni jermeni, najboljše kakovosti, že strojno pretegnjeni, za mlino, žage, mlatilnice, tovarne itd., kakor tudi šivalni in vezalni jermeni v zalogi pri Ivanu Kravos, Aleksandrova c. 13. Zahtevajte ponube. 1136

Proda se lepo malo posestvo pri St. Ilju z vinogradom, njivo, travniki, sadonosnikom in gozdom, poceni. Vpraša se v Mariboru, Aleksandrova 71 v trgovini. 1413

krščanskega imena. Na sporedu so dnevu primerne pevške in deklamacijske točke, govori in štiridejanska igra: »Junakinja presv. Srca«. Na prireditvi, ki se vrši v malonedeljskem Društvenem domu popoldne po večernicah, so vabljeni vsi, posebno prijatelji krščanske mladine. Prireditelji prosijo cenj. občinstvo, da stojišča izključno prepusti otrokom. Na svidenje, mali in veliki!

Kapela pri Radencih. Da si ne boste mislili, da so pri Kapeli samo žalostni dogodki, vam tokrat poročamo nekaj veselega. Na misijonsko nedeljo je poročil dober mladenič Alojzij Divjak vrol mladenko Miciko Nemčev na Moti. Na prav prijazni gostiji so se gostje pri dobri volji spomnili tudi naših ubogih stradaljotih dijakov in še revnejših pagančkov ter za oboje zbrali 140 Din, za kar jim bodi izrečena v imenu obeh skupin prisrčna zahvala! Bog povrni! Mlademu paru pa želimo obilo sreče na potu v novo življenje!

Polzela. Še par tednov nas loči in zopet bomo odločevali o bodočem vodstvu naše občine. SLS je sestavila, v svesti si, da so v njenih vrstah možje, katerim se lahko brez skrbi zaupa vodstvo občine, lastno kandidatno listo za občinske volitve. Lista se je sestavila sporazumno z dosedanjimi odborniki, nove ljudi se je pritegnilo samo v slučju, ker dosedajni odborniki niso več hoteli sprejeti tega mesta. »Korist občine« je bilo vodilo pri sestavi kandidatne liste. Naši kandidati za odbornike so: nosilec liste: Mešič Anton, župan in oblastni poslanec; Polzela: Sevnickar Franc, Kolar Alojzij, Špacapan Leopold, Jelen Ivan. Podvin: Kok Tomaž, Zolnir Jožef, Zagorčnik Vinko. Založec: Lenko Franc, Dušič Franc, Likob Alojz. Ločica: Košec F., Podlunšek Jakob, Pirce Jožef. Breg: Turnšek Franc, Okorn Franc, Oravavac: Novak Jakob. — Volilna borba se je že pričela, od nas odkrito in pošteno od drugih z lažjo in obrekovanjem! Z lažjo in obrekovanjem si hočejo pridobiti naše zaupanje, z lažjo in obrekovanjem nad nami oblast. Polzelani! Predstavljajte si sami, kaj lahko pričakujemo v bodoče od ljudi, ki prihajajo že sedaj med Vas z lažjo na jeziku. Nismo se strašili nasilja, ne strašimo se laži! Naše geslo je in bode: »Z resnico in odkrito«. Njim pa, ki Vas hočejo z lažjo preslepiti že sedaj, nobenega podpisa, nobenega glasu! Zaupnike pa prosim, da naznanijo vsako laž in obrekovanje in dotičnim se bode dala prilika zagovarjati se pred sodnijo. Proč z lažjo! Kdor je za resnico in pravico, kdor je za napredek občine, je z nami! — Za krajevno SLS na Polzeli: Franc Turnšek.

Škale pri Velenju. Malokdaj je slišati v našem domačem listu novic iz našega polhribovitkega kraja. Vendar pa

Za razvedrilo.

Rešitev ugank. Najbolj črno, kar pa razsvetljuje svet, je črnilo. — Adam je na svoji materi zemlji drva sekal.

Nove uganke: Kje ima svinja najboljše meso? — Kdo je bil rojen, pa ni umrl? — Poleti sem oblečen, po zimi pa slečen. Kdo sem?

Kdo umira? Mož je ležal smrtno bolan na postelji ter je poklical k sebi ženo in otroke. Ko jih je lepo ponaukoval, jim je še povedal, kaj komu zapušča. Otroci so bili zadovoljni, žena pa je nekaj ugovarjala. Tedaj se je umirajoči, ki v življenju ravno ni upal ženi ugovarjati, dvignil in se končno okorajžil: »Čuj, žena, danes bom pa jaz govoril! Ali ti umiraš ali jaz?«

Posten najditelj je prinesel ustreljenega zajca na urad za izgubljene reči. Uradnik mu je rekel: »Dobro, poštene najditelj! Ako se tekom enega leta nihče ne javi, pripada najdena stvar vam!« — No, dober tek!

Skopuhova zvižaja. Skopuh je bil najbolj jezen, če so ga reveži prosili milodara. Da bi pa svoje skopuštvo zakril, je vsakemu revežu ponudil, naj mu menja 100dinarski bankovec. Rekel je takole: »Če srečam reveža, ki bi mi lahko menjal 100 Din, mu rečem, da ni revež in mu nič ne dam! Ako srečam reveža, ki ne more menjati 100 Din, mu lahko dopovem, da mu 100 Din ne morem dati! Tako pač v vsakem slučaju dobro opraviš!«

Pri večerni molitvi sta se Micika in Janezek začela suvati, pa je Micika sredi molitve rekla: »Ljubi Bogec, malo počakaj, da Janezeka nabijem...«

Zanimivosti.

Najbogatejše in najrevnejše dežele na svetu. Prebivalec Severne Amerike ima letno povprečno 120.000 Din dohodkov, Anglež ima 93.600 Din, Belgijec 64.000 Din, Francoz 54.000 Din, Švicar 48.000 Din, Kitajec 4800 Din, Indijec 3600 Din. Kitajci in Indijci so torej najrevnejši ljudje na svetu.

Potapljači se potopijo navadno 60 metrov globoko. Ako gredo globlje, je vodni pritisk tako silen, da se ne počutijo več dobro. To globoko so dosegli tudi že s starimi apa-

Naročilni list

Uprava

„Naš dom“

Maribor

Aleksandrova c. 6/I.

Znamka
za 50 para

smo vedno na stališču, da si SLS pri vsakih volitvah pripori slovesno zmago. Sedaj se zopet bližajo občinske volitve, za katere se tukajšnji komunisti hudo pripravljajo, ker jim je bila pri zadnjih občinskih volitvah lista razveljavljena. Upajo, da bodo prišli sedaj na vodilno mesto, ali se s tem hudo motijo, ker zavedni prebivalci tukajšnje občine bomo volili vsi kot eden mož na listi SLS. — Zbudil se je pri nas čudak, ki si je osnoval sam svojo listo ter nevedneže nasleparil, da so mu listo podpisali, ker je s prazno listo pobiral podpise ter sleparil, da je to lista SLS, kateri pa je potem dal ime »Kandidatna lista«. Ta čudni mož bi rad zlezal na županski stolček, v nadi, da mu bodo potem kar pohani piščanci leteli v usta. Ali ljubi prijatelj, močno se motiš, ker si misliš, da boš s svojim kričanjem, izživljanjem in obrekovanjem poštenih mož si pridobil največ volilnih kroglic v svojo škrinjico. Ljudstvo ve, da so napačni tvoji nameni. Misliš si, da že sam kraljuješ v Skaljah. Vemo, kaj je tvoje mišljenje, ker si bil vedno prvi v vrstah samostojne stranke ter videl, da nisi s tem nič opravil. Danes si hočeš s hinavščino pridobiti mesto ter si se polastil nevednežev vse odkraja, kar ti je pač nevednega prišlo v pest. Torej bomo volili vsi eno škrinjico SLS!

Družinska pratika

za leto 1928

s podobo
SV. DRUŽINE
je že izšla ter se
dobiva po vseh
naših trgovinah
papirja i. t. d.

SEGAJTE LE PO NAŠI

1391

rati. Najnovejši aparati pa dajejo možnost priti celo do 200 metrov globoko.

Največja knjiga na svetu je zemljepisni atlas, katerega so leta 1660 amsterdamski trgovci darovali angleškemu kralju Karlu II. Knjiga je visoka 1.45 m, široka 68 cm, debela 1.5 m. Shranjena je v londonskem muzeju.

Največje umetnik v prenašanju žee. V avstralskih stepah, kako tudi v puščavah Afrike, so neizmerna ozemlja, kamor leta in leta ne pade kapljica dežja. Tu potem ne od-pove samo moč človeka, temveč se tudi žival umakne iz kraja smrti, kajti kjer ni vode, ni življenja. Samo eno in edino živo bitje se še nahaja tu pa tam, in sicer polž puščave. Ko polžu tekoče hrane zmanjka, se umakne v svojo lastno hišico ter zaspi v dolgotrajno spanje, iz katerega se prebudi šele takrat, kadar postane hišica vlažna ter naznanj, da je zopet enkrat nastopil deževni čas. Na ta praktičen način polži leta in leta krotijo svojo žee. Kot dokaz temu, da se ne bi mislilo, da je to kaka pravljica, je neki zoolog v Londonu kazal takega polža. Vsi so smatrali polža za mrtvega in šiti leta so naravoslovci občudovali to čudo. Slučaj pa je nanesel, da je neki dan na polževo hišico padlo par kapljic vode, in glej, žival je oživela. Po štirih letih je pri prvi kapljici vode zopet prilezel na dan.

Onstran smrti. Poljski listi pišejo, da je imel grobar v znanem romarskem kraju Čenstohovi večkrat iste sanje: Neki vojak mu je pravil, da ne sme ležati na katoliškem pokopališču, ker je žid. Grobar je šel končno na židovsko občino, kjer je povedal to zgodbo. Občina je obvestila rabina in ta je sklenil moliti za dušo neznanega vojaka. Toda v istem času je prišla k rabincu (židovski duhovnik) neka priletna židinja iz Odese. Sporočila je, da išče grob svojega sina, katerega ni videla od mobilizacije leta 1914. Pred kratkim se ji je pa prikazal v sanjah in je rekel, da leži v Čenstohovi na katoliškem pokopališču. Rabinec je pričel poizvedovati in je končno dognal, da je bil resnično pokopan pred leti vojak, ki ni imel nobenih izkaznic razen prepustnice z imenom Mauricij Kapusta. Po imenu so ga imela za Poljaka in so ga pokopali med katoliki. V resnici pa je bil žid in so tudi našli njegov grob. Ostanke so prenesli na židovsko pokopališče in so pokopali z vsemi obredmi. Stara židinja je ostala v Čenstohovi. Od tega časa ni več imela sanj o zamenjanem grobu in tudi grobar je imel mir.

P. n.

uprava „Našega doma“!

Naročam „Naš dom“ za leto 1928. Naročnino

Din bom poslal po položnici, ki mi jo boste poslali.

Ime in priimek.

Kraj (ulica, h. št.):

Pošta.

Marija Gradec pri Laškem. Pomenljiva slovesnost. Občina Marija Gradec je postala leta 1873 iz občine Laško in ze leta 1923 na tistem obhaju 50letnico svojega obstoja. Na predlog podžupana g. Jurija Krajca se bo ta 50letnica obhajala dne 7. novembra v ponedeljek po zahvalni nedelji, na ta način: Ob 8. uri v cerkvi Marija Gradec sv. maša za vse rajne bivše gg. župane in druge bivše občinske funkcionarje. Nato kratek pogovor in razhod. Vabite se občani Marijagradčani, ki se gotovo vsak kolikor toliko spominja svojih županov in občinskih odbornikov, ker je gotovo vsak kolikor toliko bilo v njegovi moči vam dobrega storil, da se ga ob tej priliki spomnite. Samoobsebi je razumljivo, da se bo g. župan z občinskim odborom udeležil te slovesnosti.

Marija Gradec pri Laškem. Pozor Marijagradčani! Pri vsakih volitvah in vsikdar ste se postavili in odrezali tako, da ste nasprotnikom ne samo stopili na rep, ampak za vrat! Tako naprej! Škobernetov Karol iz Ojstrega, po domače Vegmaher, pa nosi sedaj okrog neko listo v podpis, ki nosi ime »Gospodarska lista« in pod to krinko se skrivajo stari liberalci in razni puhleži ter bivši orjunaši in ljudje, ki radi mnogo govorijo, pa nič v korist občine ne storijo. Nekaj pa jih je baje že podpisalo, ki niso vedeli, kaj je pravzaprav ta lista. Uradniki iz Rimskih Toplic, Zidanega mostu, g. Melhijor Sojč iz Lož ter njihova laška politična žlahta, izključno kmetijske občine ne boste nikdar vi komandirali! Ako vas kdo sili s takimi podpisi, kdor je pristal SLS, kaj takega ne bo podpisal!

Zagorje pri Pilštanju. Tukaj je božja pot, ne sicer tako obiskana kot Sv. Gore, Ptujška gora in drugod, ampak najbolj le dvakrat na leto. Da dobri ljudje kaj darujejo za cerkev, je dolžnost krščanska, pa tudi čednost to dolžnost izpolniti. Razume se pa, da božje poti brez duhovnikov ni. Pravi kristjan gre na božjo pot z namenom, ki je svet in ta je ali kako obljubo izpolniti, se zaobljubiti na kako dobro delo in si izprositi kake posebne dobrote za dušo in telo. To pa ve vsak kristjan, da moliti more zaslužljivo le tisti, ki je v milosti božji. Milosti pa delijo sv. zakramenti, te pa delijo duhovniki. Zoper duhovnike pa v Zagorju nastopajo prav surovo domači farani že dolgo vrsto let. Tu so gotovi ljudje, ki so danes radičevci, jutri naprednjaki ali žerjavovci, socialisti, kakor nekaj tudi štajercijanci. Poznamo te ljudi in rečemo lahko mirno, da nimajo žive vere, nimajo dejanskega verskega življenja. Če sv. Pavel toliko opominja, da moramo biti pokorni oblasti, ker ta je od Boga, velja to tembolj o cerkveni oblasti. Že dolgo je tega, ko je pravil vnet duhovnik, goreč pridigar, katehet, spovednik, da bi ne imel več svoje suknje, če bi še dalje v Zagorju ostal; naj torej razni rogovileži ne mislijo, da je kateri duhovnik tako silno srečen, če pride ravno v Zagorje. Kar pa

se tiče agitacije, naj si le zapomnijo, da je to le dobrota, ako tem bedastim nadutežem kdo dobro želi. Verno ljudstvo, kdo je tvoj voditelj? Tisti, ki cerkvi ne darujejo niti fیکا in ki duhovnike preganjajo, jih smešijo ter jim ne privoščijo stanu primerne plače, tisti delajo za tvoj blagor, ki ne spolnujejo božjih zapovedi, niti osme ne! Upamo, da se zavedaš, ljudstvo slovensko, da le preizkušeni može, ki se trudijo za božjo čast in ljudski blagor, ti so pravi tvoji voditelji. Zagorjani, kar vas je dobrih, ne vstrašite se nobenega razgrajaca, pa naj bo iz gostilne doma, ali v šoli, naj bo kšeftsman ali kdorkoli. Spoštujte svojo župnijsko cerkev, skrbite za njo, ljubite svoje duhovnike, ker ti so vaši pravi dobrotniki ter voditelji!

Priporočljive knjige.

»Nova zabavna knjižnica za mladino.« Urejuje in izdaja A. Kosi. I. in II. zvezek. — Mladinski pisatelj Anton Kosi v Središču ob Dravi je urejeval in izdajal v letih 1890—1910 mladinski zbornik »Zabavna knjižnica za mladino«. Izšlo je skupaj 14 zvezkov v 46.000 izvodih, kar svedoči, da je bil ta zbornik zelo priljubljen. Lansko leto pa se je odločil Kosi za izdajo »Nove zabavne knjižnice za mladino«, od katere ležita sedaj dva snopiča pred nami. Ta mladinski zbornik izhaja v nedolženih rokih (navadno vsako leto po en zvezek) ter prinaša našim mladim ljudem dokaj primernega čtiva v daljših in krajših pesniških in prozačnih sestavkih, kakor narodnih pravljic, pripovedk, basni, legend, pregovorov, gospodarskih in drugih nasvetov, zabavnih nalog, kratkočasnic itd., torej gradiva, ki ne zanima samo otrok, marveč je tudi za odraslo preprosto ljudstvo koristno in vzpodbudno čtivo. Mi »Novo zabavno knjižnico za mladino« toplo priporočamo šolam, prosvetnim društvom in staršem ter mladini sploh. Delce se dobi v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. — Cena izvodu 7.50 Din.

Obvestilo. Knjižica »Petrovska Mati božja« se ne dobi v tiskarni Martinčič v Celju, ampak pri pisatelju in založniku g. Jožetu Nunčič, cerkovniku v Petrovčah. Vsi oni, ki si želijo naročiti to zanimivo knjižico, se naj obrnejo na zgorajni naslov. Manj kot 10 izvodov se ne pošlje.

Pri slabem občutku je Franc Jožefova prirodna grenčnica prijetno delujoče domače sredstvo, od kojega tudi že mala količina prijetno deluje. Dopisi specializistov za ženske bolezni hvalijo blago delovanje Franc Jožeove vode, ki posebno prija nežnemu organizmu. Dobiva se povsod.

Od doma je pobegnil dne 14. 3. 16letni fant Ignacij Furman. Fant je visoke, šibke rasti, bledega obraza, kostanjevih las in rujavih oči; posebnega znamenja nobenega. Podpisani oče prosi tem polom, če je komu znano, kje se fant nahaja, naj mi to naznani; poštnina ozir. stroški naznanila se povrnejo. Franc Furman, kolarški mojster, Poljčane. 1444

Germisan najboljšo sredstvo za luženje semen, 1/4% raztopine zadostuje za zavarovanje proti sneti in bilnim boleznim. Dr. A. Jencić, Maribor, Kopitarjeva 6. 1443

Lepe zeljnate glave

kupi Lovrec, Maribor; predpoldne: Glavni trg, vrsta olja; popoldan: Slomškov trg 16. 1441

Nogavice in druge pletenine izdeluje po najnižjih cenah ter daje pouk o pletenju Strojno pletarstvo N. Groeger, Ormož ob Dravi. 801

Minoritski samostan v Ptuj ima na prodaj okoli 5000 smrečic za hmeljske droge (na panju), ter 100 kub. metrov koštanjevega lesa. 1406

Brzjavne droge od 7 do 12 m dolge, 14 do 19 cm na vrhu debele, borove, kupim do konca januarja 1928; dalje orehov, javorjev, jelšov, hrastov, okrogel les, hrastove železniške prage. Pošljite obvezne ponudbe na Rudolf Dergan, Laško. 1429

Sadno drevje v najboljših vrstah, predvsem bobovec, Baumanova reneta, Damazonov in boskopski kosmač, landsberška reneta, kanadka, šampanjska reneta itd., več vrst močnih hrušek, večja izbira žlahtnih hrušek, sliv, breskev itd. Drevje prva vrste po D 12.50 komad, nekaj slabše drevje veliko ceneje. Pišite po cenik na drevesnice I. Dolinšek, St. Pavel v Sav. dolini. 1384

Prazne sode od masti, zelo pripravne za vlaganje kislega zelja in prazne zaboje vsake velikosti, zlasti pripravne za transport sadja, prodaja zelo poceni: Nabavljalna zadruga državnih uslužbencev v Mariboru, Rotovski trg 2. 1393

Posestvo v Zg. Ložnici pri Sl. Bistrici, približno 9 oralov njiv in travnikov, se da poceni za več let v najem. Vilj. Abt, eksport, Maribor, Kežarjeva ulica 8. 1367

Krščanski mučeniki.

V ječi in pregnanstvu je sedaj 157 ruskih škofov. Od teh je za 40 škofov neznano, kje so; o 117 škofih se pa natančno ve, kje prebivajo. Samo dva sta v moskovski ječi, namreč sedanji poglavar ruske cerkve metropolit Sergij in njegov namestnik (vikarij) škof Grigorij Kozlov. Druga pa so raztreseni po najbolj oddaljenih pokrajinah, posebno daleč gori na severu. Zadnji patriarhov namestnik, metropolit Peter Krutiški biva v najbolj zapuščenem kraju tobolske gubernije v Sibiriji. Nadškof Avrelij Kedrov iz Zitomira je bil odgnan v zirjansko deželo v severnovzhodni Rusiji ob sibirski meji. Nadškof Feodor je bil iz Petrograda izgnan v Turkestan. Škof Kiprijan Solovjev je bil iz Semipalatinska v srednji Aziji poslan skozi Sibirijo v Vladivostok. Nekateri (metropolit Kiril, Arsenij Nikander i. dr.) so obsojeni v do smrtne pregnanstvo, drugi pa na tri do pet let. V pregnanstvu ne smejo maševati. Vsak dan se morajo oglasiti pri policiji v uradu »Glavne politične uprave« in ne smejo zapustiti kraja svojega pregnanstva. Vsa njihova pisma se pregledajo. Preživljati se morajo sami; od države dobe samo tri rublje (82 Din) mesečne podpore. Morajo stradati. Se težavnejše je življenje tistih škofov, ki so zaprti v taboriščih za »nevarne in uporne politične kaznjence«; opravljati morajo najnižja dela, tako n. pr. na otoku Solovki, odkoder so zaprti škofje ruski vladi pisali pismo za svobodo cerkve. Toliko se je zvedelo o pregnanih in zaprtih škofih. Število pregnanih in zaprtih duhovnikov pa je gotovo na tisoče. Kot razlog za preganjanje navajajo boljševiki to, da škofje delajo proti proletarski (boljševiški) »Obnovljeni cerkvi« in da so pristali umrlega patriarha Tihona. Boljševiki bi torej radi s silo uničili pravoslavno cerkev, ki je zvesta izročilu patriarha Tihona. A dosega jo ravno nasprotno. V Petrogradu je n. pr. 116 cerkva v oblasti »tihonovcev« in samo 31 v oblasti »obnovljene (boljševiške) cerkve«, pa še te niso dobro obiskane.

Mučeniki. Francoski listi poročajo o mučeniški smrti dveh katoliških misijonarjev v Nankingu, kjer sta bila obglavljena sredi trga vpričo velikanske kitajske množice po naročilu kantonskih odposlancev. Telesa mučencev so bila izpostavljena zasmehovanju, onečaščena in ponesnažena. Šele par dni kasneje so dobili katoliški Kitajci dovoljenje za pogreb. »Zarja«, ruski list v Šanghaju, piše, da je bil obglavljen v Sondzjana po Kantonskih obenem s 26 ujetimi ruski belimi častniki tudi neki irski misijonar, ki so ga sprejeli ranjenega v svoj oklopni vlak. Pozneje se je moral vlak udati, ker je ostal brez bencina.

Širite Slov. Gospodarja!

Hranilnica in posojil. v Dobjem skliče

izredni občni zbor

na prvo nedeljo v novembru, dne 6. novembra 1927, ob pol 3. uri popoldne, ali v slučaju nesklepnosti prvega občnega zbora — pol ure pozneje.

DNEVNI RED:

1. Volitev dveh članov načelstva.
2. Slučajnosti.

Dobje, 24. oktobra 1927.

1446

Bolani na pljučah!

Tisoče že ozdravljeni!

Zahtevajte takoj knjigo o moji

Novi umetnosti prehranjevanja,

katera je že mnoge rešila. Uporablja se lahko pri vsakem načinu življenja, in pomaga bolezen hitreje premagati. Telesna teža se poveča in pljuča polagoma zapnjenijo.

Resni možje

zdravstvenega znanja potrjujejo izvrstnost moje metode ter jo radi uporabljajo. Čim prej začnete s tem prehranjevanjem tem bolje je.

Popolnoma zastoni

dobite mojo knjigo, iz katere izveste mnogo koristnega znanja. Ker pa moj založnik samo

10.000 knjig zastoni

razpošilja, pišite takoj, da boste tudi Vi med tistimi srečnimi prejemniki.

Georg Fulner, Berlin-Neukölln, Ringbahnstrasse 24, Abt.: 847.

Vreče vsakovrstne in v vsaki množini, kupuje stalno »Juta«, Maribor, Aleksandrova št. 35. 1426

Harmonij, dobro ohranjen, prodam. Pismene ponudbe na upravo lista. 1432

Harmoniko, trivrstno, močno, še novo, prodam za 1500 Din. Seme, Ptuj, Miklošičeva ulica 11. 1434

Vabilo na redni občni zbor Hranilnice in posojilnice v Smarjeti pri Rimskih Toplicah reg. zadruga z neom. zavezo, kateri se vrši v nedeljo, dne 6. novembra 1927 predpoldne ob 10. uri v uradnih prostorih. Dnevni red: 1. Poročilo načelstva in nadzorstva. 2. Odobritev računskega zaključka za leto 1926. 3. Čitanje revizijskega poročila. 4. Volitev: a) načelstva, b) nadzorstva. 5. Prememba pravil. 6. Slučajnosti. Smarjeta pri Rimskih Toplicah, dne 18. oktobra 1927. — Načelstvo. 1440

Trgovski vajenec iz poštene in ugledne rodbine, se sprejme v trgovino z mešanim blagom na deželi. Prednost imajo oni, ki so dovršili osnovno, eventualno meščansko šolo s prav dobrim uspehom. Naslov v upravnistvu pod označbo »zanesljiv«. 1422

Viničar s 4 delovnimi močmi na 8 oralov cerkvenega ozemlja, med temi 4 orali vinograda se sprejme v Celestini pri Sv. Petru — takoj ali ob svedenici. Vprašati v Mariboru, Slomškov trg 20. 1420

Išče se takoj učenec za pekovo obrt, močan in zdrav, poštenih staršev, pogoj: poštenost in zanesljivost Celo oskrba v hiši. Pekarna Josip Prekopec, Smarje pri Jelšah. 1405

Urarski učenec se sprejme, tudi iz dežele. M. Ilgerjev sin, Maribor, Gosposka ulica št. 15. 1427

Učenec, poštenih staršev, ki je z dobrim uspehom dovršil meščansko, ali vsaj osemrazredno ljudsko šolo, se takoj sprejme v popolno oskrbo v veliko trgovino meš. blaga in deželnih pridelkov na deželi Naslov v upravi lista. 1431

Viničar s 4 delavskimi močmi se sprejme; delo ima vedno, zemlje dobi, kolikor rabi. Sortman Fani, Gornji Gabrnik, Juršinci. 1425

Sodarske pomočnike sprejme pri prosti hrani, stanovanju in perilu Franc Replč, sodarski mojster v Ljubljani, Kolzejska ulica 18. 1428

Iščem mesto natakariče na deželi, razumem kuhati in celo gospodarstvo. Vpraša se pri upravi. 1435

Deklica, 14 letna, želi priti k šivilji kot učenka. 1433

Proda se novozidan mlin na 3 tečaje in stiskalnica za olje na stanovitni vodi, 3 orale rodovitne zemlje, 1 oral gozda se lahko izseka, sadononski, 1 uro od Slovenjgradca ali Dravograd, četrt ure od glavne ceste. Naslov v upravi. 1430

Išče se logar (čuvaj šume) za šumo v bližini Zagreba. Nastop takoj. Plača mesečno 500 Din, v naravi: stanovanje, drva, nekaj njiv in lahko si redi eno svojo kravo. Pogoj: Starost ne nad 35 let, brez otrok, ker ni mogoče iste v šolo pošiljati, ali pa s šoli odraslimi otroci. Mora biti zdrav in močan, ker je služba naporna. Ponudbe na: Fran Senker, Zagreb, Mitnica Sv. Duh. 1437

Prodaj več ko 200 centov senna po nizki ceni radi preselitve. Medved Jurij, Marija Reka, Sv. Pavel pri Preboldu. 1424

Hiša blizu postaje Rače se takoj prodaja. Naslov: Rače št. 4. 1419

Lepo posestvo, 3 orale proti jutranjemu solncu, posebno ugodno za vrtnarja, pol ure od mesta, Krčevina 55 mimo treh ribnikov, Maribor. 1436

Majhno posestvo, 3 orali zemlje (njive, travnik, vinograd) ter močno zidana hiša, za Din 19.500 takoj na prodaj. Naslov v upravi. 1438

Pozor na posestva. Kdor prodaja ali daje posestva v najem, ima izbiro interesentov pri »Maristanc«, Maribor, Koroška cesta št. 10. 1439

KMETJE! Najboljše zamenjate in prešate olje v tovarni bučnega olja I. Hochmüller, Maribor, Pod mostom 7, desni breg Drave. Dobijo se po ceni dobri otrobi in prga. Kupujem in zamenjam tudi orehe. 1353

Šaljiva pošta

Mnogi so v zadregi za razglednice pri šalji pošti, ki je stalna točka raznih veselja, ker ne vedo, da se dobi 100 listov šalje pošte za 10 D v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Ravno tam se dobi tudi vse druge potrebnosti za okrasitev in razsvetlitev veselilnih prostorov. Papir za vse izdelke papirne konfekcije kupujte le v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Sv. Benedikt v Slov. gor. No, Miha, kam tako hitro? Počakaj vendar no! Boš povedal, kaj je spet novega v vaši grabi? — Miha: Kaj je novega? Hm, veš kaj, zemlja pri peku. — Tine: Šalobarda, jaz ne mislim, kaj je novega pri peku, ampak kako kaj delajo vaša društva? — Miha: To pa to! Veš, pri nas ni miru. Vedno gledamo, da damo našemu ljudstvu izobrazbe, pa tudi zabave, seveda ne takšne, po kateri bi bolela glava in vest. Pri vsem tem pa prednjači orlovski odsek. — Tine: Orel praviš? — Miha: Da, Orel. Ampak ne misli si, da se mi kažemo samo v paradah in da vse naše delo obešamo na veliki zvon, ampak mi delamo bolj tiho, a tem vstrajnejše. Ko drugi fantje kolovratijo po raznih stranpotih, se naši Orli teden za tednom zbirajo v Društvenem domu k telovadbi, kjer vežbajo svoje ude, a ne samo ude, ampak tudi uma svitli meč. Imajo pogosta predavanja o vseh mogočih rečeh, ki morajo zanimati naše fante, ki bodo vendar enkrat naši bodoči gospodari, voditelji vsega javnega življenja. Le pomisli: Orli so imeli tekom enega leta 42 telovadnih večerov, 13 fantovskih sestankov s 14 predavanji, 8 odborovih sej, vprizorili so 2 dramatični predstavi, kateri sta se ponovili. Ali se še spominjaš na »Verigo«? Ali na ono lepo igro »Na dan sodbe«? Le samo škoda, da še več benediških fantov ni pri Orlu. Koliko koristnega bi se lahko naučili za življenje. — Tine: Saj res. Večkrat sem že mislil, da bi se vpisal pri Orlu, a sedaj, ko vidim, koliko lepega se pri Orlu lahko naučim, nočem več odlašati. Veš kaj, kar vpišite me! — Miha: Vrlo dobro! To bo tebi še prav posebno koristilo. Močan si, zdrav tudi, gotovo boš vojak. Kdor je bil pri Orlu, se pri vojaki še nikdar ni kesal. Tudi ti se ne boš, le vstrajaj! In agitiraj še pri drugih fantih! Sedaj v začetku leta je zopet prilika, da se lahko vpišejo k Orlu. Ali boš? — Tine: Bom. Pa povej mi vendar, Miha, ali je res, da baje mislite Orli v kratkem znova vprizoriti neko lepo igro? — Miha: Res je. Ako bo šlo vse po sreči, bomo dne 6. novembra vprizorili igro, kakoršne še na benediškem odru niso videli in sicer »Mlinar in njegova hči«. Je res lepa, kakor nalašč za november. Če se ti ta ne bo dopadla, potem pa sploh nobena. Prosim te, povej vsem znanec, da pridejo v velikem številu. — Tine: Bom! Pa Orel seveda tudi hočem postati!

Vuzenica. Pri Devici Mariji na Kamnu se bo obhajala zahvalna nedelja dne 30. t. m. Služba božja bo ob desetih. Castilci Marije Kamenske, matere Kristusa Kralja, prijazno vabljeni!

Vuzenica. Dne 8. t. m. je preminul g. Jernej Salecl, posestnik in obrtnik v trgu. Bog mu bodi bogat plačnik za zasluge, ki si jih je pridobil kot vzoren, veren oče in poštenjak v svoji obrti. Zaostalim pa naše iskreno sožalje! Dne 16. t. m. pa smo zopet ob obilni udeležbi spremljali k večnemu počitku mladeniča Jožeta Poljner, katerega je previdnost božja iztrgala iz družinskega kroga ugledne hiše Kreutzvrtov, starega šele 32 let. Obema svetila večna luč!

Muta. Neizprosna smrt se je pretekli teden pri nas oglasila dvakrat. V nedeljo zvečer je od kapi zadet naglo preminul g. Anton Fišer, posestnik in čevljarški mojster na Spodnji Muti. Z njim je legla v grob markantna oseba našega trga. Med tem, ko so njegovi bratje v tujini našli svojo srečo, si je rajni Anton kot rojen Trbončan na Muti ustvaril svoje družinsko ognjišče. Svoje plemenito srce je posebno pokazal kot oče občinskih ubožcev. Bil je tudi po preobratu občinski odbornik. Znan pa je bil daleč na okoli tudi kot veseljak. Da ne bo sitnosti ob njegovi smrti, si je dal že pred tremi leti napraviti rakev. Pa izkazala se je za pretesno in zato jo je razbil. Mizarški mojster pač ni mislil, da ne bo smel odlagati tako malo časa z drugo, v kateri je legel v grob, star 56 let. Zadnjo čast mu je izkazalo obilno število njegovih sotržanov in drugih znancev, dva pevška zbora pa sta zapela ganljive žalostinke. Tone, Bog Ti bodi milostljiv! — V sredo zvečer pa se je pri nesrečnem padcu z voza ubil livar Sušec, posestnik v občini St. Primož. Sožalje zaostalim in večni mir njegovi duši!

Kdor hoče imeti veliko izbiro

v raznih zimskih štofah (flanše, pliši itd.) za ženske plašče, za moške obleke in površnike, ter v raznovrstnem manufakturnem blagu, si naj ogleda zalogo trdke

Anton Macun, Maribor Gosposka ulica 10

Ker se je zimsko blago še pravočasno za prejšnje cene nakupilo, se nudi za isto ceno, kar stane danes v tovarnah, dokler zaloga traja. 1414

Obleke in perilo kupujte

samo pri

L. TRPINU v Mariboru

ker tam je res poceni in dobro!

1083

Dijaška kuhinja v Mariboru je prejela v avgustu in v septembru t. l. te-le podpore: dr. Franjo Lipold, odvetnik, 200 Din; Mohorjani v Spodnji Sv. Kungoti 75 Din; okrajna hranilnica v Slovenjgradcu 100 Din; Matej Straki, župnik pri Sv. Petru niže Maribora, 100 Din; Alojz Rezman, prof., 355 Din; Josip Pirnat, profesor, 20 Din; Marko Škofič, kaplan pri Kapeli, na pogrebu g. Antona Zengerja nabralih 106 Din; dr. Ferdo Pirnat, odvetnik v Slovenjgradcu, 300 Din. Vsem darovalcem najlepša hvala! — Odbor je dovolil za šolsko leto 1927—1928 revnim dijakom obede in večerje za 10.000 Din mesečno v nadi, da nas naši prijatelji in bivši podpiranci ne pustijo na cedilu. Da ne bo potrebno podpore krčiti ali čisto ukiniti vrednim in potrebnim dijakom med šolskim letom, prosimo vse prijatelje revnega dijaštva, da pri vsaki priliki mislijo na naše društvo. 100.000 D bo treba, da vstrajamo do konca šolskega leta.

Organistovske zadeve.

Organistom v svarilo! Organist I. R. je služboval na več župnijah. Povsodi je bil prijavljen pri Pokojninskem zavodu za pokojnino in se je ista tudi v redu plačevala. L. 925 pa je nastopil službo organista v I. Od tam pa ni bil prijavljen, ker se je zavezal pisмено pred župnikom in ključarji, da če mu dajo to službo organista, se odpove pokojninskemu zavarovanju. Tam je služboval eno leto in je moral službo radi bolezni pustiti. Sedaj je že čez eno leto težko bolan, brez službe in brez sredstev, od Pokojninskega zavoda pa tudi ne dobi, ker je zavarovanje prostovoljno ukinil. Tako je po lastni krivdi postal siromak. Organisti, ne sklepajte takšnih službenih pogodb, kjer bi se morali zavarovanju odreči. — F. K.

Ob 50 letnici izobraževalnega in bralnega društva.

(Dopis iz Slivnice pri Mariboru.)

Nedelja, dne 16. oktobra, je bila za našo župnijo kaj pomemben praznik. Praznično razpoloženje je vladalo od ranega jutra do poznih večernih ur.

Praznik in proslava 20letnega dela našega Izobraževalnega in bralnega društva sta našla dostojnega odziva med župljani. Slivnica je zopet enkrat manifestirala ter se zopet odločno postavila in javno spregovorila, da je naša, da je bila naša, da ostane naša, da spremlja s svojo dušo naše delo, da ji je pri srcu naš pokret. Pokazala je, da je naše podeželsko slovensko ljudstvo navezano z nežno ljubeznijo na naša društva, da so mu ista nekaka potreba, šola za življenje, žarišče kulture, ki mu je lahko dostopno, kjer se čuti domačega, svojega med svojimi.

Toda ne samo Slivnica, tudi sosednje župnije so prišle, da dajo tem svojim čustvom izraza. Bližnja in oddaljena bratska društva so prihitela, da se poklonijo društvu jubilaru. Da, rečemo lahko, da narod pomni, kdo ga je začel probujati, kdo mu je vcepil narodno samozavest; da priznava zasluge na prosvetnem polju. Narod se zaveda, kdo mu je bil voditelj v dobi narodne sužnosti, kdo ga je privedel v novo svobodno državo; zaveda se tudi, kdo ga brani in krmari njegov čolnič, da ne potone v morju brezversva. Za vse to pa čuti v svojem srcu tudi hvaležnost, ki jo je pripravljen ob vsaki priliki manifestirati, ne oziraje se ne na desno, ne na levo, marveč naprej, naprej kvišku k solncu krščanskih vzorov. Pripravljen je, kadar se kličejo borci na dan.

Ker bodo gotovo tudi tisti, ki iz kateregakoli vzroka niso mogli priti v našo sredino, radi vedeli, kako smo preživeli ta slavnostni dan, hočem tukaj na kratko opisati, če ne bo gospod urednik hud.

Že zjutraj na vse zgodaj so naši požrtvovalni fantje in možje dovrševali še zadnja dela pri kinčanju našega doma in slavolokov. Težja in večja dela smo izvršili že v soboto. Hiteti je bilo treba, da bo vse o pravem času gotovo. Zlasti živahno je bilo ob slavoloku pri železniški postaji. Zaplapolale so zastave in zastavice. Mičen je bil pogled v dvorano društvenega doma in na oder, pripravljen za slavnostno zborovanje. Okrasitev je bila izvršena izredno srečno in čisto po novem originalnem načinu. Nič umetnih papirnatih rož, le samo živo rastoče zelenje v loncih in šopki svežih cvetlic pomešano z narodnimi barvami.

Že ob 9. uri dopoldne se je začela zbirati mladina pri kolodvoru, pričakujoč vlaka, s katerim se pripeljejo gostje in godba. Do prihoda vlaka se je nabrala velika množica do 400 ljudi. Točno ob 9. uri 47 minut je prisopihal vlak iz Maribora, ki nam je pripeljal nad vse ljube in mile goste.

Razvil se je mogočen sprevod, ki se je podal v Slivnico k službi božji. Na čelu sprevoda je korakala godba Katoliške Omladine iz Maribora pod večjo rolo g. kapelnika Germa. Za godbo so bile uvrščene zastave sosednih in domačega društva, Društvo kat. pomočnikov Maribor, Prosvetno društvo Melje, Prosvetno društvo Krčevina, Prosvetno društvo Lajtersberg, Bralno društvo Hoče ter domače društvo, vse skupaj sedem zastav. Za zastavami so se uvrstili gostje, člani domačega društva in ostali, dolga procesija.

Cerkveni govor je imel član odbora domačega društva č. g. kaplan Ravšl, ki je v vznesenem govoru pojasnil pomen dneva in nalogo društva, ki jo naj vrši napram cerkvi in javnosti. Sv. mašo je celebriral domači župnik č. g. Mihačič ob asistenci č. gg. P. Pavla in kaplana Ravšla.

Po cerkveni slovesnosti se je vršilo v društvenem domu slavnostno zborovanje. Otvori ga predsednik tovariš Dobaj s pozdravom na goste in vse druge prisotne. Za predsednika slavnostnega zborovanja imenuje tov. Lešnika. Tovariš č. g. kaplan Ravšl v izčrpnem poročilu razloži nastanek, razvoj in zgodovino društva. Slišali smo zanimive številke o društvenem delu. Č. g. P. Pavel, kot duševni oče mnogih društev v Mariboru in okolici, se v prekrasem govoru zahvali za pozdrave, čestita društvu k proslavi 20letnega dela in obstoja ter ga vzpodbuja k novemu delu in vztrajnosti. Č. g. dekan Sagaj opozarja na važno nalogo društva na socialno-političnem polju. Čestita društvu k njegovemu prazniku in mu kliče božjega blagoslova z nebes za nadaljnji razvoj in napredek. Tov. Vajdič pozdravi še enkrat navzoče domačine in goste ter poziva prijatelje in dobrovoljce, naj se društvu pridružijo, naj se ne strašijo ljudi, ki gledajo naš pokret po strani, ali ga še celo napadajo in blatijo. Ako smo bili neustrašeni poprej, ko smo živeli pod težkimi starimi razmerami, toliko bolj neustrašeni moramo biti sedaj v novi, svobodni, narodni državi. Podarja, da hoče društvo vzgajati mladino v dobre verne državljane, ker dobri državljani — dobra in močna država! Velja naj Kristusov nauk: Cesarju, kar je cesarjevega, Bogu, kar je božjega. Zatorej tudi mi: Bogu kar je božjega — kralju in domovini, kar je njihovega. Vzklika pozdrave vrhovnemu voditelju sv. katoliške Cerkve Njih svetosti papežu Piju XI., nadpastirju domačega škofije prevzvišenemu mil. g. knezoškofu in kralju Aleksandru I. Predlaga, da se pošlje udanostni pozdrav voditelju slovenskega naroda, narodnemu poslancu, ministru n. r. gospodu dr. Antonu Korošcu v Beogradu, kar so navzoči pozdravili z živahnim odobravanjem. Pozdrav naj se glasi: »Izobraževalno in bralno društvo v Slivnici pri Mariboru Vam pošilja iz slavnostnega občnega zbora ob proslavi svoje 20letnice dne 16. X. 1927 svoj vdanostni pozdrav. Pisмено je pozdravil proslavo tudi domačin narodni poslanec g. Štefan Falež iz Beograda. Žal, da je dospelo pismo prepozno. — Ob . uri zaključili predsednik zborovanje.

Drugi del proslave se je vršil popoldne ob 3. uri v Društvenem domu s prireditvijo, ki jo je otvoril pevski odsek: moški zbor pod vodstvom neumornega in vrliga tov. organista Kovača s pevskega točkama: »Večernji zvon« in »Pasol Janko«. Nato je g. prof. dr. Jeraj iz Maribora v prekrasem slavnostnem govoru razjasnil pomen: društvo — družina. Preobširno bi bilo napisati vse, kaj nam je povedal. Ime dr. Jeraj naj vsakemu jamči, da bi moralo biti iz železa srce, katerega bi se ne dojmile njegove besede, čiste kot kristal, kakor iz kremena izklesane, a vendar tako tople, božajoče, v srce segajoče, polne globoke misli. Hvala mu, hvala!

Dramatični odsek je v režiji tov. načelnika tega odseka dajal kot slavnostno predstavo A. Remčeve »Užitkarje«, tridejansko kmečko zaloigro. Da je bila izbira glede igre srečna, ni treba posebej povedati. Vse vloge so bile v pravih rokah. Posebej se kot poročevalec čutim dolžnega imenoma navesti užitkarja in užitkarico, ki sta jih igrala tov. Ivan Zorec in tov. Mila Faležova. Prvi kot nekdanji agilni igravec, ko je bilo društvo še v povojih, a je rade volje ob njegovi 20letnici prevzel težko vlogo, ki jo je rešil naravnost izborno. Druga pa je naša dolgoletna sotrudnica. Njo hvaliti pa ni potreba, delo se samo hvali. Ona živi na našem odru, ona je srčno zvezana z življenjem na odru. Da, čast in pohvala, kdor ju zasluži, ta dva ju zasluži! — Med odmori je igrala godba, ki je dala sploh celi prireditvi sijaj.

Zvečer se je razvila v gostilni g. Lobnika pri postaji živahna prosta zabava z godbo in petjem, licitacijami itd. Vladalo je pristrčno razpoloženje in videl si samo vesele obraze. Kako tudi ne, saj takega ljudskega praznika nimamo vsako leto.

Konečno pa bodi še izrečena javna zahvala vsem, ki so šli društvu pri prireditvi na roke, ki so darovali in posodili cvetlice, nadalje društvom, ki so nas počastila s svojimi deputacijami in zastavami in vsem, ki so pripomogli do tako krasnega moralnega uspeha.

—ča—

Krekova posojilnica v Mariboru

reg. zadr. z neomej. zav.

Moljska cesta 10

779

sprejema vloge po najugodnejših obrestih, vezane vloge obrestuje po dogovoru, posojila daje proti sigurnemu dvakratnemu osebnemu poročstvu in na vknjižbo. Somišljeniki, nalogajmo svoje prihranke le v svojih hranilnicah, ki nam nudijo najboljšo varnost.

Pohišstvo, posteljina, preproge, linoleum, zastori, vložki, matrace, postelje in namizne odeje, platno, perje, žima, pohišvena tkanina (blago), gradl za matrace, vse po zelo nizkih cenah pri

KARL PREIS

zaloga pohištva združenih mizarških mojstrov. 1392

Maribor, Gosposka ulica 20.

Ilustrirane cenike gratis.

ZOBOZDRAVN. — ZOBOTEHN. ATELJE

primarij dr. med. Harpf

ZDRAVNIK in ZOBO-ZDRAVNIK
v Slovenjgradcu

naznanja, da bo od nedelje, 30. oktobra t. l. naprej izvrševal zobozdravniško prakso, in sicer samo ob nedeljah od 8. dopoldne do 4. popoldne. 1409

VOZNI RED

veljaven od 1. oktobra 1927 se dobi v prodajalnah TISKARNE SV. CIRILA v Mariboru. Cena za komad Din 2.—.